

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်

(စည်းစိမ်စုနည်းနိဿရည်းကျမ်း)

ဆရာတော်ဦးဝါသဝ

mgyc.com

ISBN9789997117175

TAYA57

9 789997 117175

1,500.00KS

သီဂီလောဝါဒသုတ်ဝတ္ထု၊ ဝိလိတထောင်ဆရာတော်ဦးဝါသဝ

စာမျက်နှာ ၉၃ ++ မျက်နှာ၊ ၁၂*၈၀၀ဘီ x ၁၈*၅၀၀ဘီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးဆန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၉၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

၁၉၂၃ ကြယ်တံခွန်စာပုံနှိပ်တိုက် ရိုက်နှိပ်မှု၊ (မူပိုင်အကျိုးဆောင် ဖောင်ဘိုးကြံ)

ရောင်းချေး ၁၅၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူလူ၏ ဝိနည်းဖြစ်သော ဤသိင်္ဂါလောဝါဒသုတ္တန်
 ဝတ္ထု၌ ပါရှိသည့်အတိုင်း၊ ကိုင်းရှိုင်းလိုက်နာကျင့်ကြံကြသော
 ဝံသာနွယ်ဖွား အမျိုးသား၊အမျိုးသမီးတို့သည်
 အသက်ရှည်သမျှကာလတိုင်အောင် မပြုလုပ်ဘဲ
 ရှောင်ကြဉ်လွှဲအပ်သော ဆန္ဒာဂတိ စသော
 အဂတိတရားလေးပါးတို့မှလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ပျက်ပြား
 အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြားအပ်သောအကြောင်း
 ခြောက်ပါးတို့မှလည်းကောင်း ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်

အပြစ်မြင်၍ ဂုဏ်အင်မမှီန

စည်းစိမ်စုနည်း၊ နိဿရည်းကျမ်း။

အခန်းခန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ယင်၍ ရန်ကုန်မြို့အရှေ့ပိုင်း
 နိဗ္ဗာန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးလျက်ရှိသော
 ဗိုလ်တထောင်ဆရာတော် ဦးဝါသဝသည်

ဂျီ၊စီ၊ဘီ၊အေ နည်းဟောင်းအရ

ပမာပြု၍ ရေးသားပြုပြင် စီရင်အပ်သော

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ဝတ္ထု

မူပိုင်အကျိုးဆောင် မောင်ဘိုးကြံ၊

ယောနိသောမနသိကာရအသင်း၊

ရန်ကုန်မြို့(အရှေ့ပိုင်း)၊ နိဗ္ဗာန်ကျောင်း။

၁။ အထွေထွေအကျဉ်းချုပ်
 ၂။ အကျဉ်းချုပ်
 ၃။ အကျဉ်းချုပ်
 ၄။ အကျဉ်းချုပ်
 ၅။ အကျဉ်းချုပ်
 ၆။ အကျဉ်းချုပ်
 ၇။ အကျဉ်းချုပ်
 ၈။ အကျဉ်းချုပ်
 ၉။ အကျဉ်းချုပ်
 ၁၀။ အကျဉ်းချုပ်

၁၁။ အကျဉ်းချုပ်
 ၁၂။ အကျဉ်းချုပ်
 ၁၃။ အကျဉ်းချုပ်
 ၁၄။ အကျဉ်းချုပ်
 ၁၅။ အကျဉ်းချုပ်
 ၁၆။ အကျဉ်းချုပ်
 ၁၇။ အကျဉ်းချုပ်
 ၁၈။ အကျဉ်းချုပ်
 ၁၉။ အကျဉ်းချုပ်
 ၂၀။ အကျဉ်းချုပ်

၂၁။ အကျဉ်းချုပ်
 ၂၂။ အကျဉ်းချုပ်
 ၂၃။ အကျဉ်းချုပ်
 ၂၄။ အကျဉ်းချုပ်
 ၂၅။ အကျဉ်းချုပ်
 ၂၆။ အကျဉ်းချုပ်
 ၂၇။ အကျဉ်းချုပ်
 ၂၈။ အကျဉ်းချုပ်
 ၂၉။ အကျဉ်းချုပ်
 ၃၀။ အကျဉ်းချုပ်

ကျေးဇူးတော်ရှင်ဆရာ ဦးပြားကြီး၏ပုံသဏ္ဍာန်

သေခြင်းတရားကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား စိတ်၌အမြဲထားကြပါ။

၁။ မသေမိရေး၊ ကုသိုလ်ရေး၊ နှောင့်နှေးမရှိရာ။

၂။ နှောင့်နှေးမရှိ၊ ဉာဏ်မျက်စိ၊ ကြည့်၍ဆင်ခြင်ပါ။

၃။ ကြည့်၍ဆင်ခြင်၊ သမ္မဇဉ်၊ ကိုယ်တွင်ရုပ်နာမ်ကွာ။

mgyc.com

mgyc.com

ဒီမိုကရေစီနိဒါန်း

- မိုလ် လူများစွာ သတ္တဝါတို့အား သနားကရဏာ မဟာဇောစိတ္တပ္ပါဒိ မပြတ်တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လေ့ရှိသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သည် သိင်္ဂီလသတို့သားကို အကြောင်းပြု၍ သောင်းထုစက္က ဝါ၊ ဘဝဂ်သာအောင် ပျက်မကွာစိတ်သန်ပေါက်၍ ချိန်သမယံ အလျောက်ဟောကာ ပြုခဲ့သော သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်ဝတ္ထုကား စေတသိပ်သည်း အံ့ချီးဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ချေ၏။
- တ ရားတော်မြတ်အပေါင်းတို့တွင်လည်း ၎င်း သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ် တရားတော်မြတ်ကား လူ့ဝိနည်း လူတို့ကျင့်ရိုးကျင့်စဉ် ဂိဟိ ဝိနယ၊ ဂိဟိစာရိတ္တ၊ ဂိဟိအာရက္ခက တရားကောင်း၊ တရားမှန်၊ တရားစစ် အနှစ်သာရနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကြုံတွေ့နေထိုင်ကြရသော ဝံသန္ဓယ်ဘွား တိုင်းရင်းသား မြန်မာလူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းမွန်လေးနက်စွာ လိုက်နာကျင့်ကြံထိုက်သော သုတ္တန် တရားတော်မြတ်ကြီးပင် ဖြစ်ချေ၏။
- ထောင် သောင်းမကသော မွန်-မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတို့သည်ကား ၎င်း သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ္တန်အဆိုအမိန့်ကို ကျူးကျော်၍ မတော်

မတရား သောက်စားမူးယစ်ခြင်း၊ ကခြင်းကြည့်ရှု၊ ကြွေပစ်မှုက၊
သူ့မယားကိုဖျက်၊ ပေါင်းဖက်ပျော်ပါး၊ လူယုတ်များနှင့် သွားကာ
လမ်းလျှောက်၊ ကတောက်ကတက် ပြုခြင်းကြောင့် ယခုပျက်စီး
ဆုံးပါးနေကြရသည်ကား အများကိုယ်တွေ့၊ ယနေ့မျက်မြင်၊
ဒိဋ္ဌပင် ဖြစ်ချေ၏။

ဆ ဆတွေးတွေး၊ လူမှုလူရေး၊ စီးပွားလမ်းရှာရေးမှာလည်း ရှေးရှေး
ခေတ်ကာလများနှင့်မတူ၊ ယခုခေတ်၊ ယခုကာလ၊ ယခုလူတို့
စီးပွားရှာရေးလမ်းသည်ကား တစ်နေ့တခြား ရေနည်းငါးသို့
များစွာဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားခြင်း ရှိနေလေသည်များကိုလည်း
ယခုခေတ်သမယ ကာလအတွင်းမှာ များစွာတွေးဆကြဖို့
ကောင်းပေ၏။

ရာ ပေါင်းသိန်းသန်းမကသော မျိုးချစ်ဝံသာနုတို့မှာ လူမျိုးကွဲအုပ်
စိုးနေသော ဗြူရိုကရေစီခေတ်အတွင်း နင်းပြားလိပ်ကဲ့သို့
အောက်ကျနောက်ကျရှိနေသည့်အခါ ဒီမိုကရေစီနည်းလမ်းပြ
သဖွယ် သူကြွယ်သား သိင်္ဂီလကဲ့သို့ ချိန်ကာဆ၍ မှန်ရာတည်
လေအောင် မြန်မာပြည်ဝံသာနုတို့နှင့် စဉ်လာယခု၊ ယွင်းမခြား
ဘဲ၊ အသင်းသားကုမ္ပဏီတို့ပါ ကြုံလာပြီ ခေတ်ခါသမယ၌
သနစ်သနာကျကျ ဉာဏ်ဟုန်မချို့စေဖို့လို့ ရန်ကုန်မြို့၊ ဟိုယ
ခေါင်က ဗိုလ်တထောင်အရှည်မှီးခဲ့တဲ့ စေတီကြီးအနီးအနား၊
တသီးတခြား စိတ်သန်ပြောင်းလောက်စရာဖြစ်ပေသော နိဗ္ဗာန်
ကျောင်းဝိဟာရ၌ ဣရိယာပထကျင့် နှလုံးနှင့် သီတင်းသုံးနေ
ထိုင်တော်မူလေ့ရှိသော ဆရာတော်ဦးဝါသဝ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်က
အရပ်ရပ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ မွန်မြန်မာတို့အတွက် တီထွင်၍
စီရင်ရေးထုတ်လိုက်သော သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်ဝတ္ထုပင် ဖြစ်

ချေ၏။

တော် ရံလျော်ရံ ပုံပြင်ဒဏ္ဍာရီဝတ္ထုမျိုးမဟုတ်။ ဥတ္တမမျိုးမှန်၊ အဖိုးတန် အနုညကြီးဖြစ်ပေသည့် ဤသိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်ဝတ္ထု အဆိုအမိန့်အတိုင်း ဟုတ်မှန်ရာ ကိုင်းရှိုင်းလိုက်နာခြင်းပြုကြပါက နှစ်ဖြာအကျိုး၊ ပွားတိုးထွန်းကားနိုင်ကြမှာကား ယုံမှားဖွယ်ရာ မရှိဖြစ်ပေသောကြောင့် အမျိုးသားဝံသာနုတို့အား များများကြီးတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခြင်း ပြုလိုက်ရလေ၏။

ဦး ဝါသဝဆရာတော် ပုဂ္ဂိုလ် အရှင်သူမြတ်သည်ကား မြန်မာပြည် သမ္မာသမ္မုဒ္ဓသာသနာတော်လုံးဆိုင်ရာ သံဃသာမဂ္ဂိအဖွဲ့ချုပ်ကြီး သာသနာရေးဌာနချုပ် ဝိနိစ္ဆယပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ကံကြမ္မာ အလွန်ညှိုးငယ်ရှိနေကြသည့် အမျိုးသားဝံသာနုတို့အား သိင်္ဂီလသတို့သားကဲ့သို့ဖြစ်စေရန် ရည်သန်နုလုံးသွင်း၍ အကျဉ်းအမြွက်မျှသော ဤသုတ္တန်ဝတ္ထုကို ဟုတ်မှန်စွာရေးသားခြင်းကိုပြုကြောင်း ဝံသာနုအပေါင်းတို့ အထူးသိဖို့ ဒီမိုကရေစီ နိဒါန်းဖြင့် တခမ်းတနား ရေးသားလိုက်ရပေ၏။

ဝါ တစ်နည်းကား ယခုခေတ်အတောအတွင်းမှာ ဖြစ်ပျက်နေပုံ အစစအရာရာတို့မှာ သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်ဝတ္ထုနှင့် စကင်းကိုက်အံကျနေပါသောကြောင့် မကောင်းတာ၊ မဟုတ်တာတွေကို ဖယ်၍ အလွန်ဟုတ်သော မြန်မာလူမျိုးဖြစ်သည့်အလျောက် ပေါက်ပေါက်ရောက်ရောက် ဟုတ်ဟုတ်မှန်မှန်၊ တရားသဖြင့် မြန်မြန် ဆန်ဆန် ပြုလုပ်စီမံကြဖို့ရန်ကိုသာ ဝါဝိကပိ ထပ်လောင်း၍ မှန်ကြောင်း အချက်သုတ်ဓမ္မနှင့် ဟုတ်သမျှပြော ဟောလိုက်ရပေသည်။

သ တိသစ္စာ တည်ရှိစွာနှင့် ဘယ်ငှာခပ်သိမ်း၊ အကိန်းကိန်းသော

လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ မျိုးတို့မှာ အမျိုးသားချင်း ညီရင်းတန်းစား စည်းစည်းလုံးလုံး၊ ညီညီညွတ်ညွတ်ဖြစ်ကြရလေအောင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံပြုလုပ်စီမံကြမှသာ မြန်မာများလိုချင်သော ဟုမ္မရူးလမ်းကြီး ပွင့်တော့မည်မှန်ချေ၏။

○ နပုဂ္ဂမ္မေ၊ စုံထွေဂနိင်၊ မြိုင်၏ ပမာ၊ သာယာစည်ကားပွင့်လင်းသော အမိမြန်မာတိုင်းပြည်မှာ ဗြူရိကရေစီနည်းလမ်းကြောင့် စည်းကမ်းကား ဘယ်သို့ဟု အချို့အချို့အရာများစွာ တွေးတောစဉ်းစားကြဖို့ ကောင်းပေ၏။

မိန့်. ခဲ့မှာကြား၊ ရှေးလူကြီးများ စကားကား (ရှေးထုံးမပယ်နှင့် ဈေးသုံးမလွယ်နှင့်) အဆိုစကားရှိသော်လည်း ယခု ဝံသာနုမြန်မာလူမျိုးတို့ ရှေးထုံးဟောင်းကြီး ပယ်ဖျက်လျက်အတွက် မရှိဘူးဆိုတဲ့ ဈေးသုံးအလွန်လွယ်ကူပြီးလျှင် နိုင်ငံခြားသားတို့ အသုံးအနှုန်းကို ယခုသုံးစွဲကြခြင်းကြောင့် အတွက်မရှိဘူးဆိုတဲ့ ရွှေမြန်မာတို့မှာ မည်ကဲ့သို့ နစ်နာပျက်စီးရှိနေကြသည်များကို များများကြီး စဉ်းစားကြည့်ကြဖို့ ကောင်းပေ၏။

ခွန်း. ဟ၍ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ၊ စုံစုံလင်လင်၊ လေးလေးနက်နက် မိန့်ဆိုဟောကြားတော်မူခဲ့သော ရန်ကုန်မြို့၊ ဗိုလ်တထောင်၊ ဆရာတော် ဦးဝါသဝအရှင်ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်သည် အမျိုးသားဝံသာနုတို့အပေါ် အမျိုးအနွယ် အထူးစောင့်ရှောက်၍ သနားကရုဏာ မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ် ပိုမိုထားရှိပြီးလျှင် ဒီမိုကရေစီ နည်းလမ်းပြသဖွယ် ဖြစ်ပေသော ဤသိင်္ဂါလောဝါဒသုတ္တန်ကို ဟုတ်မှန်ရာရေးထုတ်၊ နိဒါန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိကြီးတစ်ခုပြုလုပ်၍ သရုပ်သကန် စုံစုံလင်လင် အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်အောင် ရေးသားစီမံပါသောကြောင့် လောကုတ္တရာနိဗ္ဗာန်ကြီး၊ လောကီဟုမ္မရူး နိဗ္ဗာန်

ကြီး၊ နိဗ္ဗာန်အသီးသီးလိုချင်လို့ တောင့်တင့်ဆိုင်း မျှော်လင့်ရှိနေ
 ကြကုန်သော မျိုးချစ်ဝံသ၊ ကုလပုတ္တ၊ အာစာရပုတ္တ၊ ယုဝယုဝတီ၊
 မြန်ပြည်တိုင်းဖွား အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတစ်စုတို့သည် ဤ
 သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်ဝတ္ထုတည်းဟူသော ပန်းခိုင်ပန်းကုံးကြီးကို
 နှလုံးထဲမှာစွဲ၍ သဲသဲမဲမဲ အမြဲကြိုးစား ကြည့်ရှုဆောင်ရွက်နိုင်
 ကြပါစေကုန်သတည်း။

အထူးနှိုးဆော်တိုက်တွန်းချက်

တိုင်းပြည်ရေးကို ပြည်သူပြည်သားများ တိုင်ပင်၍ စီရင်အုပ်စိုးခြင်းကို DEMOCRACY ဒီမိုကရေစီဟု ခေါ်ဆိုရခြင်းကြောင့် ထိုသို့ အုပ်စိုးခြင်းကို ကြိုက်နှစ်သက် တတ်သော DEMOCRAT ဒီမိုကရက် အမည်ရသော ဝံသာနုအသင်းသားအသင်းသူ၊ ပြည်သူရှင်ရဟန်းတို့ သည် ဗုဒ္ဓဘာသာအကြိုက်ကို တိုက်ရိုက်ကြီးဟောပြုအပ်သော ဂိဟိဝိနယ လူတို့၏ ဝိနည်းဒေသနာတော်မြတ်ကြီးဖြစ်၍ DIACHY ဒိုင်အာခီနည်း ဥပဒေအရ အုပ်ချုပ်သော BU-REAUOCRACY ဗြူရိုကရေစီဌာန ခွဲဝေအုပ်ချုပ်ပုံနည်း ဘာသာတစ်ပါးသို့လိုက်ပါ ကြိုက်နှစ်သက်ကြသော BU-REAUOCRAT ဗြူရိုကရက်ဝေပုံဌာန ခွဲဝေအုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ လူပေါင်းတစ်စုတို့ မဖြစ်ကြစေရန် ရည်သန်တောင့်တ စိတ် ဆန္ဒဖြင့် ရေးသားပြုပြင် စီရင်အပ်သော ဤသိင်္ဂါလလော ဝါဒသုတ်ဝတ္ထုကို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာဦးပြားကြီး၏ ဝံသာနုအသင်းသားအသင်းသူ စသော ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ မွန်

မြန်မာတိုင်းဖွား၊ အမျိုးသားအမျိုးသမီးတို့သည် ဗုဒ္ဓသာသနာ
တော် တည်ထွန်းနေသမျှ ကာလပတ်လုံး နေ့ညဉ့်မခြား
ကြိုးစားရွက်ဆောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ကြပါစေကုန်
သတည်းဟု အထူးထပ်မံ နှိုးဆော်တိုက်တွန်းချက် ပြုလိုက်
ရပေတော့သည်။

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ဝတ္ထုနိဒါန်း

အစိန္တေယျ၊ သုံးလူထွဋ်ထား၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
 ကိုယ်တော် မြတ်သည် အထပ်ထပ်သော လောကကို နေ့စဉ်
 မပြတ် ဆင်ခြင်သုံးသပ်အပ်သော ဓမ္မတာတော်အတိုင်း အာရုံ
 ရှေးရှု၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ယနေ့အခါ ငါဘုရား
 သည် သိင်္ဂါလအမည်ရသော လူကြမ်းယောက်ျား၊ သူကြွယ်
 သားအား လူတို့၏ ဝိနည်းဖြစ်သော သိင်္ဂါလသုတ္တန်၊
 ဓမ္မက္ခန္ဓာကို ဟောပြရန်အချက်ဖြင့် အကွက်ကျ မြင်တော်မူ
 သည်တစ်တန်။

၎င်း ဓမ္မက္ခန္ဓာသည် လူများအပေါင်း၊ ထောင်သောင်း
 မက၊ များပြားလှသော ယုဝယုဝတီ၊ သညီထူးခြား၊ အသင်
 သားအသင်းသူ၊ ပြည်သူ ရှင်ရဟန်းတို့အား အကျိုးမဟာပုလ၊
 ပြည့်ဝစုံလင်၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊ လက်ဝါးပြင်၌ တင်ထားအပ်
 သော ကျောက်မျက်ရှင်အလားကဲ့သို့ တိုးပွားမည့်အရေး
 ကြောင့် နှောင့်နှေးခြင်းမရှိဘဲ ဤသိင်္ဂါလက အမည်ရသော
 သူကြွယ်သားရှိရာအရပ်သို့ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွချီတော်မူ

ခြင်းတစ်ရပ် အထပ်ထပ်မိန့်ဆိုအပ်သော စကားစဉ်နှင့်အညီ
အလီလီသော အကြောင်းဖြင့် အာရုံရှေးရှုကြံတော်မူ၏။

ငှင်းနှစ်ပါး၊ အကြောင်းများကြောင့် နံနက်စောစောက
လျှင် ကျောင်းဝိဟာအပြင်မှ ဆင်ခြင်ကာ ထွက်ကြွခဲ့၍၊ ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုးငှာ ကြွသွားတော်မူစဉ်
ထိုလုလင်ကို နံနက်မခြား မြင်တော်မူသည့်အလားကဲ့သို့
ထင်ရှားစွာ မြင်တော်မူပြန်၏။

ယင်းမှတစ်ဖန် အကြောင်းခံသော် ဤသိင်္ဂီလသုတ်
ဓမ္မ၌လည်း ခပ်သိမ်းဥသည့်၊ အလုံးစုံသော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊
သမ္မာစင်ဖြူ၊ အယူရှိကြကုန်သော ဤဝံသာနုအသင်းသား
အသင်းသူ၊ ပြည်သူအပေါင်းတို့သည် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်၊
အားထုတ်အပ်သော အမှုကိစ္စမည်သည် ထင်ရှားမသွေ၊
အခြေအမြစ်နှင့်တကွ ရှိ၏။ ထိုတရားကို မဟောကြားဘဲ
ခွင်းချန်ထားခြင်းသည် အလျှင်းမရှိ။ ဤသိင်္ဂီလသုတ်ဓမ္မ
သည် လူတို့ကို ဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော ဝိနည်းမည်၏။

ထိုအကြောင်းကြောင့် ဤသုတ္တန်ဓမ္မ လူတို့၏ဝိနယ
ကို ကြားနာမှတ်သား နှလုံး၌ထား၍ တရားတော်၌ ပါရှိ
တွေ့ကြိမ်လာသည့်အတိုင်း မနေမနား၊ အားထုတ်ပြုကျင့်
သော လူအပေါင်းအား မျက်မြင်ကိုယ် တွေ့ဖြစ်သော ကောင်း
ကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာ၊ သံသရာဘဝ၊ ရှည်လျားသမျှသော
အခွင့်အခါ၌ဖြစ်သော ကောင်းဆိုးသမျှအရာရာ၊ အဖြာဖြာ
သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် အတန်တန်သော ပရမတ္ထကောင်းကျိုး
ချမ်းသာ၊ မင်္ဂလာအပေါင်းတို့ဖြင့် ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်း
သည်သာလျှင် မချွတ်ဧကန် အမှန်ဖြစ်လတ္တံ့။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ယခုခေတ်နှင့် ဝံသာနုအသင်းအပင်းတို့
 မှာလည်း လက်ငင်းကိုယ်တိုင် ငေးကာမှိုင်းရသော ဒိုင်အာခီ
 နည်းစနစ်အရ ဆေးဒုက္ခမှလွတ်မြောက်ကြရန် ရည်သန်စိတ်
 ထား၍ ဤဝိနည်းတရားတော်အတိုင်း ကိုင်းရှိုင်းကျင့်ကြံ
 ကြလျက် သမ္မတသာသနာပိုင် ဖြစ်တော်မူသော ဘေးမဲ့
 ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် အသိတိဆရာတော် ဘုရားကြီးများ
 ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်သော သာမဂ္ဂီဝင်ပုဂ္ဂိုလ်အရှင်တို့၏ ဩဝါဒ
 အတိုင်း လိုက်နာနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဆရာတော်ဦးဝါသဝ၊
 ဗိုလ်တထောင်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ကျမ်း၏အစ ပဏာမ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝတ္ထုတ္တယံနမသိတွာ၊ မရုမ္မဝါသိနတ္တယ။

ယထာဗလံလိခိဿာမိ၊ သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ္တန္တံ။

(ဝတ္တဂါထာ)

သုဏာထသာဓဝေါ၊ နိစ္စန္တိ(ဂါထဒ္ဒ)

(အနက်ကား)

ဝတ္ထုတ္တယံ။ ဘုရားအစ၊ တရားအလယ်၊ သံဃာအဆုံး သုံးပါးသော ရတနာမြတ်အပေါင်းကို။ အဟံ။ ဗိုလ်တထောင်ဆရာတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။ (ခန္ဓပဉ္စကဒြပ်ကြီးကို သုံးသပ်အနက် ယောဇနာလိုက်သောနည်း၊ ခပ်သိမ်းသောအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာဆရာကြီးတို့ အလို) တစ်နည်းကား- အဟံ။ မြန်မာပြည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်လုံးဆိုင်ရာ မဟာသံဃသာမဂ္ဂီ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ သာသနာတော်ရေးဆိုင်ရာဘက်မှ။ ဝိနိစ္ဆယပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဆူ

ဖြစ်ရှိတော်မူသော ရန်ကုန်မြို့အရှေ့ပိုင်း နိဗ္ဗာန်ကျောင်း
 ဆရာတော်ဘုရားတည်းဟူသော အကျွန်ုပ်သည် (ကျမ်းပြု
 ဆရာ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်၏ ဂုဏ်ကို သုံးသပ်အနက် ယောဇနာ
 လိုက်သောနည်း၊ မဏိဒီပစသော၊ ခပ်သိမ်းသော ဋီကာဆရာ
 ကြီးများအလို) နမသိတွာနမာမိ၊ ကာယဝစိ၊ မနောချိ၍၊
 သုံးလီရွင်ဖြိုး၊ လက်စုံမိုးလျက် ရှိခိုးမာန်လျှော့၊ ကန်တော့
 လိုက်ပါ၏။ နမသိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ မရမ္မဝါသီနံ၊ မြန်မာ
 တိုင်းပြည်နိုင်ငံ၌ နေထိုင်လေ့ရှိကြကုန်သော၊ ပြည်သူပြည်
 ဖွား၊ ဝံသာနုအမျိုးသားတို့၏။ တစ်နည်းကား။ မရမ္မဝါသီနံ၊
 အမိ မြန်မာပြည်ကြီး၌၊ တည်တွင် နေထိုင်လေ့ရှိကြကုန်သော
 ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝံသာနုမျိုးချစ်တို့နှင့် အသင်းသူအသင်းသား၊
 အမျိုးသားအမျိုးသမီးအပေါင်းတို့၏ ဟုမ္မရူးဒီမို၊ ထိုထိုလမ်း
 စခန်းကြီးတို့၌ တစ်ထီးတစ်နန်း၊ နန်းကြွန်းတို့နှင့် မှီငြမ်း
 တိုးပွား၊ အမျိုးသားတို့ အကျိုးများစားစေဖို့ငှာ ယံသိင်္ဂါ
 လောဝါဒသုတ္တံ၊ သူကြွယ်သား သိင်္ဂါလကသတို့သားကို
 အကြောင်းပြု၍ ဟောပြောကြောင်း။ နည်းကောင်းထုံးပြ၊
 ဆုံးမရာဖြစ်သော အကြင်သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ဝတ္ထုကို။
 အဟံ၊ ဗိုလ်တထောင်ဆရာတော်ဟု ထင်ပေါ်ကိတ္တိ၊ ဂုဏ်ထူး
 ရှိတော်မူသော၊ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ် အရှင်သူမြတ်သည် ယထာ
 ဗလံ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ကျမ်းဋီကာနှင့် ခေတ်ကာလကျ
 ဟုမ္မရူးစခန်းလည်း ရလေအောင် သမ္မတနွယ်မြောက် စွမ်း
 အားရှိသလောက် တိုင်းရေးပြည်ရေး၊ နိုင်ငံရေးစုံစွာ။ လိခိ
 သာမိ၊ အဂတိလေးပါး မလိုက်စားဘဲ တရားရှိသမျှ ယထာ
 ဘူတနည်းဖြင့်သာ အနည်းနည်း အနာနာ ကောင်းစွာရေး

သားလိုက်ပါဦးအံ့။ တံ၊ ထိုရန်ကုန်မြို့၊ အရှေ့ပိုင်း
 ဗိုလ်တထောင်ဆရာတော် ထုတ်ဖော်ရေးသားလိုက်သော
 သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်ဝတ္ထုကြီးကို။ သာဓဝေါ၊ သူတော်
 ကောင်းဖြစ်ကြကုန်သော မျိုးချစ်ဝံသာနုတို့နှင့် ကုမ္မာရီ
 အသင်းသားအသင်းသူ၊ အမျိုးသား အမျိုးသမီးအပေါင်း
 သူတော်ကောင်းတို့သည် နိစ္စံ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ ဘယ်ငှာမစဲ၊
 နှလုံးထဲ၌ စွဲစွဲမြဲမြဲ။ တစ်နည်းကား-နိစ္စံ၊ ဗိုလ်တထောင်
 ဆရာတော် ထုတ်ဖော်ရေးသားလိုက်သည့် သိင်္ဂီလောဝါဒ
 သုတ်ဝတ္ထုသည်၊ လူမှုလူရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးနှင့် သက်မွေး
 ဝမ်းကျောင်း မချို့လူတို့ဝိနည်း၊ ဂိဟိဝိနယ၊ ဂိဟိစာရိတ္တ
 တရားတော်အစစ်ကြီး ဖြစ်ပါပေတကားဟု အားရပါးရ
 ပါမောဇ္ဈစိတ်စွဲ၊ နှလုံးထဲ၌၊ သဲသဲမဲမဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ မုချအားဖြင့်။
 သုဏာတ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စေတနာနှင့် ကောင်းစွာ
 နာယူမှတ်သားလိုက်ကြပါကုန်လော့။ တစ်နည်းကား-
 သုဏာထ၊ ဆရာတော်ဦးပြားကြီး၏ ဝံသာနယ်ဖွား၊ အမျိုး
 သားအမျိုးသမီးအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် ရွှင်
 ညောင်းဇောဖြာ၊ စေတနာနှင့် ကောင်းစွာနာယူမှတ်သား
 ဆောင်ရွက်လိုက်ကြပါစေလို။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ကျမ်း
 ၏အစ ပဏာမပေတည်း။

သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်အချိုးစကား

တစ်ရံရောအခါ (ဘဂဝါ)အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး မနီးမဝေးသော ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးမွေးရာ ဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးစံပယ်တော်မူ၏။

(ဧဝံမေသုတံ)စသော ပါဠိစကားတော်သည် ပထမသင်္ဂီယနာ တင်တော်မူသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် လျှောက်ထားအပ်သော စကားအစဉ်မည်၏။ (ဘဂဝါ)ဟူသော ပုဒ်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ သမန္တပါသာ ဒိက၊ ဝိနယကအဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌ မိန့်ဆိုအပ်သော နည်းအတိုင်း အလှိုင်းတကြီး ချဲ့ထွင်မှတ်သားအပ်၏။

(ရာဇဂေဟေ)ဟူသော ပါဠိတော်၌ ရာဇဂြိုဟ်ဟူသော မြန်မာ အမည်သည် တိုင်းပြည်နိုင်ငံမြို့၏အမည်ဖြစ်၍ ထိုအရပ်ကို မန္တတ်မင်း၊ မဟာဂေါဝိန္ဒမင်း စသည်တို့သည် သိမ်းဆည်းစောင့်ရှောက် နေထိုင် အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ဟု မြန်မာ ဘာသာအားဖြင့် ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ထိုအရပ်သည် ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌လည်းကောင်း၊ စက္ကဝတ္တိမင်းဖြစ်ရာ ကာလ၌လည်းကောင်း၊ မြို့မည်၏ ကြွင်းသောကာလ၌ကား တောတောင်အတိဖြစ်၍ ဘီလူးတို့

နေရာဖြစ်၏။ ထိုအရပ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းခံရွာပြု၍ ထိုင်လျောင်းရပ်သွား လေးပါးသော သောဏ္ဍရိယာပုတ်များဖြင့် သီတင်းသုံးစံပယ်တော်မူ၏ဟု မှတ်ယူရမည်။

(ဝေဠုဝနေ)ဟူသော ပါဠိတော်၌ ဝေဠုဝန်ဟူသော မြန်မာအမည်သည် ထိုဥယျာဉ်၏အမည်ပညတ်ဖြစ်၍ ဝါးရုံတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်ခြင်းတစ်ရပ်၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်ရှိသော တံတိုင်းဖြင့်လည်း ခြံရံအပ်ခြင်းတစ်ရပ်။ တန်ဆောင်းပြာသာဒ်ပြအိုးတို့နှင့်လည်း ယှဉ်ခြင်းတစ်ရပ်၊ စိမ်းညိုသောအရောင်အဆင်းရှိခြင်းလည်း တစ်ရပ်၊ စိတ်နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိခြင်းလည်း တစ်ရပ်။ ထိုအကြောင်းငါးပါးတို့ကြောင့် ဝါးတောဥယျာဉ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ သည်မျှသာမဟုတ်သေး။ ဤဝါးတောဥယျာဉ်၌ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာနေရာကိုပေးကုန်၏။ ထို့ကြောင့် (ကလန္ဒကနိဝါပေ)ဟု ပါဠိဘာသာအားဖြင့် ခေါ်ဆိုအပ်၏။

(အဋ္ဌကထာစကားစဉ်ဝါကျကို ပြဆိုဦးအံ့)

(ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ထင်ရှားကျော်ကြားသော မင်းတစ်ဦးသည် ထိုဥယျာဉ်၌ မြူးထူးကစားခြင်းအကျိုးငှာ လာရောက်သည် ဖြစ်၍ ယစ်မူးစေတတ်သော သေအရက်ဖြင့် မေ့လျော့တွေဝေခြင်းကြောင့် နေ့အခါအိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုမင်း၏ အခြံအရံဖြစ်သော ပရိသတ်ဗိုလ်ခပင်းသည်လည်း ငါတို့သခင်အရှင်မင်းသည် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီဟု နှလုံးပိုက်၍ ပန်းသစ်သီး စသည်တို့သည် ဖြားယောင်းသွေးဆောင် ယောင်ယောင်မှားမှား ခေါ်ငင်၍ သွားဘိသကဲ့သို့ ထိုမှ ဤမှ စိတ်နေကြွလျက် ဖဲသွားကြ၏။ ထိုအခိုက်အတန့်၌ သေအရက်၏အနံ့ဖြင့် အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော သစ်ပင်၏အခေါင်းမှ (ကဏှသပ္ပ) အမည်ရသော မြွေဟောက်တစ်ကောင်သည် ထွက်လတ်၍ မင်းရှိရာ

အရပ်သို့ ရှေးရှုလာလေ၏။ သစ်ပင်စောင့်နတ်ရုက္ခစိုးသည် ထိုမြေ
 ဟောက်ကိုမြင်၍ မင်းအား အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေကို ပေးလှူအံ့ဟုကြံလျက်
 ရှဉ့်နက်၏အသွင်ဖြင့် ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ချဉ်းကပ်၍ နားရင်း၌ အသံကို
 ပြု၏။ မင်းသည် ထိုအသံဖြင့်နိုးလတ်၍ မြေဟောက်သည် ပြန်နစ်ခဲ့
 ၏။ ထိုမင်းသည်ကား မြေဟောက်ကိုမြင်၍ ဤရှဉ့်နက်သည် ငါ့အား
 အသက်ကိုပေးအပ်၏ဟု ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြား နှလုံးထား၍ ရှဉ့်နက်တို့အား
 ထိုအရပ်၌ အစာနေရာကိုဖြစ်စေ၏။ ဘေးရန်မရှိစိမ့်သောငှာ ကြွေး
 ကြော်ခြင်းကိုလည်း ကြွေးကြော်စေ၏။ ဤအကြောင်းသုံးပါးတို့ကြောင့်
 ထိုဥယျာဉ်သည် ထိုအခါသမယမှစ၍ (ကလန္ဒကနိဝါပ)ဟူသော ခေါ်
 ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုစကားသည် အသင့်ယုတ္တိ မြဲမြံစွာရှိ၍။
 (ကလန္ဒက)ဟူသော အမည်သည် ရှဉ့်နက်တို့၏ အမည်တည်းဟု မှတ်
 အပ်၏။ စကားအစဉ်ကား ဤသို့တည်း။)

(ဤကဲ့သို့ကွင်းတွင်းရှိ စကားရပ်များကို ဝတ္ထု၏ မကျဉ်းမကျယ်
 အလယ်အလတ်ဖြစ်သောအဓိပ္ပာယ်ဟု မှတ်အပ်၏။ နောက် ဤကဲ့သို့
 ချည်း မှတ်အပ်ရမည်။)

(သိင်္ဂါလကသတို့သားအတ္ထုပ္ပတ္တိ)

အကြင်အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို ဆွမ်းဂေါ
 စရဂါမ်ပြု၍ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးမွေးရာ ဘေးမရှိရာဖြစ်သော
 ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးစံပယ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ၌ သိင်္ဂါလက
 အမည်ရသော သူကြွယ်၏သား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သားသည် ထင်ရှားစွာ
 ရှိသတတ်။ (ဂဟပတိဿပုတ္တော ဂဟပတိပုတ္တော၊ ဟုဝိဂြိုဟ်ပြု၊ ဂဟ
 ပတိဿ၊ သူကြွယ်၏။ ပုတ္တော၊ သားယောက်ျားဖြစ်သော သိင်္ဂါလက
 အမည်ရသောသူတည်း။ ဂဟပတိပုတ္တော၊ သူကြွယ်၏သားယောက်ျား

ဖြစ်သော။ သိင်္ဂါလက အမည်ရသောသူ။ ဤကားအနက်)

ထိုသင်္ဂါလကသတို့သား၏ အဘသည်များသော ဥစ္စာရတနာ ရှိသော သူကြွယ်ဖြစ်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ထင်ရှားကျော်ကြား၏။ ထို သူကြွယ်၏အိမ်၌ သိုမှီးမြှုပ်နှံထားအပ်ကုန်သော ကုဋေလေးဆယ်သော ဥစ္စာနှစ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသူကြွယ်သည် မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည် လေးမြတ်သောအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်သော သောတာပန်သာလျှင်ဖြစ်၍ ထိုသူကြွယ်၏ အိမ်ရှင်မာရိယသည်လည်း သောတာပန်သာလျှင် ဖြစ်သတတ်။ (အတ္တ ဇ္ဈာသယ၊ ပရဇ္ဈာသယ၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိက၊ ပုစ္ဆာဝသိကအားဖြင့် လေးပါးသော သုတ္တနိက္ခေပတို့တွင် ဤသုတ်ကိုထားခြင်းသည် အတ္ထုပ္ပတ္တိကတည်းဟု ပြခြင်းငှာ (ပုတ္တောပန)စသည်ကို အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်အပ်၏။)

သားဖြစ်သော သိင်္ဂါလကသည်ကား ယုံကြည်လေးမြတ်ခြင်း သဒ္ဓါတရားမရှိ၊ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုလေးမြတ်ခြင်းလည်းမရှိ ထို အကြောင်းကြောင့် သိင်္ဂါလကမည်သော သတို့သားကို မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့သည် မပြတ်မလပ် အထပ်ထပ်လျှင် ဆုံးမအပ်သော အခွင့် အခါ၌ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော စကားအတိုင်း ဆုံးမကြကုန်၏။

(သိင်္ဂါလကသတို့သားကို မိဘတို့ဆုံးမခန်း)

ချစ်သား အမောင်သိင်္ဂါလက လူနတ်တို့ဆရာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ အမည်တော်ရသော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်လော့။ တရားစစ်သူ ကြီးဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာထံသို့လည်းကောင်း၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန်ထံသို့လည်းကောင်း။ အရှင်မဟာကဿပထံသို့လည်း ကောင်း၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကထံသို့လည်းကောင်း ချဉ်းကပ်သွား ရောက်လော့။ ဤဆိုခဲ့တိုင်းသော စကားအတိုင်း ဆုံးမကြကုန်၏။ သား

ဖြစ်သော သိင်္ဂါလကသည် ခုခံစကား ငြင်းပယ်သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်
သည် သင်တို့၏ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်အထံသို့ ချဉ်းကပ်သွားရောက်ရန်ကိစ္စ
သည် အလျှင်းပင်မရှိပါ။ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အထံသို့ သွားရောက်၍
ရှိခိုးအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ညွတ်ကိုင်၍ရှိခိုးသောသူ၏ ကျောကုန်းသည်
နာကျင်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ပုဆစ်ဒူးတို့သည် ကြမ်းတမ်းခြင်းသို့ ရောက်
ကုန်၏။ မြေ၌ နေထိုင်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ထိုမြေ၌နေထိုင်သောသူ၏
အဝတ်ပုဆိုးတို့သည် ညစ်နွမ်းကုန်၏။ ဆွေးမြည့်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
၏။ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အနီးအပါး၌ ထိုင်နေသည်မှစ၍ စကားပြော
ဟောခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုစကားပြောဟောခြင်းဖြစ်လတ်သော်
အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုကဲ့သို့ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကြောင့်
ပင့်ဖိတ်လျှောက်ကြား၍ သင်္ကန်းဆွမ်းစသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို
ပေးလှူအပ်ကုန်သည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤသို့ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ပေးလှူ
အပ်ကုန်သည်ရှိသော် အကျိုးစီးပွား၊ ဥစ္စာရတနာများသည် ကုန်ဆုံးယုတ်
လျော့လတ္တံ့။ အကျွန်ုပ်အား မိခင်၊ ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့၏ ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ်အပ်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်အထံသို့ ချဉ်းကပ်ခြင်းကိစ္စသည်
အလျှင်းပင်မရှိပါဟု ခုခံစကား ငြင်းပယ်သောအားဖြင့် ပြောကြားလေ၏။
ဤနည်း မပြတ် အထပ်ထပ်ဆုံးမအပ်သော်လည်း ရှေးနည်းမသွေ၊ ငြင်း
ပယ်လေသောကြောင့် သိင်္ဂါလကသတို့သားကို အသက်ရှည်သမျှ
ကာလပတ်လုံး ဆုံးမစကား ပြောကြားငြားသော်လည်း အမိအဖတို့သည်
အံ့ဖွယ်ရှစ်ဖြာ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ ဆောင်ခြင်း၊ တည်ခြင်းငှာ မတတ်
နိုင်။ ထိုသို့ မတတ်နိုင်သောကြောင့် သတို့သား၏ အဘသူကြွယ်သည်
သေရာ ညောင်စောင်း၌ လဲလျောင်းလျက် ငါ၏သားအား အဆုံးအမ
ဩဝါဒကို ပေးခြင်းငှာ သင့်တင့်၏ဟု ကြံစည်တွေးတော၍ နောက်
တစ်ဖန် အကြံဖြစ်ပြန်လေ၏။

(ဒိသာ တာတ နမဿာဟိ) အမောင်ချစ်သား ... သိင်္ဂါလက သတို့သား အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးလော့။ ဤစကားကို ငါ့သားအား အဆုံးအမ ဩဝါဒပေးအံ့။ ထိုသားသည်အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မသိမမြင် ဘဲလျက် ပကတိလူတို့၏ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်အပ်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးလတ္တံ့။ ထိုအခိုက်အတန့်၌ ငါ၏သားမိုက်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း၊ တပည့်သား သာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ တွေ့မြင်၍ သင်သည် ဘယ်အမှုကိုပြုဘိသနည်းဟု မေးမြန်းကုန်လတ္တံ့။ ထိုသို့ မေးမြန်းခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်၏အဘသည် (ဒိသာနမဿနံ ကရောဟိ) အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးခြင်းကို ပြုလော့ဟူ၍ အကျွန်ုပ်အား အဆုံးအမ ဩဝါဒပေး၏။ ဤစကားကို လျှောက်ဆိုလတ္တံ့။ ထိုအခါ၌ ငါ၏သား အား တွေ့မြင်ကြသော ဘုရား၊ ဘုရားတပည့်သားတို့သည် သင်၏အဘ သည် ဤအရပ်မျက်နှာတို့ကို စင်စစ်အားဖြင့် ရှိမခိုးစေ။ ဤအရပ်မျက်နှာ တို့ကိုသာလျှင် မုချအားဖြင့် ရှိခိုးစေ၏။ ဤသို့ ပြောဟော၍ တရား လမ်းမှန်ကိုညွှန်ကြားလတ္တံ့။ ငါ၏သားသည် အံ့ဖွယ်ရှစ်ဖြာ၊ ဘုရားသာ သနာတော်၌ ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးရှိသည်ကို ပညာမျက်စိဖြင့် အမှန်သိ၍ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို မချွတ်မလွဲ။ အမြဲဧကန် အမှန်ပြုလတ္တံ့။ ဤသို့ သော စိတ်အကြံသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ၌ သိင်္ဂါလကမည်သော သတို့ သားကိုခေါ်စေ၍ ချစ်သားအမောင် သိင်္ဂါလက စောစောကပင်လျှင် အိပ်ရာမှထ၍ အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးလေလော့ဟု ဤစကားကို ပြော ဆိုမှာထားခဲ့၏။ သေရာညောင်စောင်း၌ လျောင်းသောသူ၏ ပြောဆိုမှာ ထားခဲ့သော စကားမည်သည်ကား အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့ဆင်ခြင်အပ်သည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သောတာပန်ဖြစ်သော သူကြွယ်၏သားသည် အဘပြောကြား မှာထားခဲ့သောစကားကို အတန် တန် ဆင်ခြင်အောက်မေ့လျက် ထိုအဘပြောကြားမှာထားခဲ့သည့် အတိုင်း

ပြု၏။ ထို့ကြောင့် (ကာလသေဝ ဥဋ္ဌာယ ရာဂေဟာနိက္ခမိတွာ) စသော စကားကို ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်၏။

ထိုသိင်္ဂါလကအမည်ရှိသော သူကြွယ်၏သားသည် အဘပြောကြားမှာထားခဲ့သည့်အတိုင်း ပြုလို၍ နံနက်စောစောကလျှင် အိပ်ရာမှထလတ်၍ စိုစွတ်သော အဝတ်ပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်လျက် စိုစွတ်သော ဆံပင်ကိုဖြန့်ပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီလျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှထွက်ပြီးလျှင် အရှေ့အရပ်မျက်နှာကိုလည်းကောင်း၊ တောင်အရပ်မျက်နှာကိုလည်းကောင်း၊ အနောက်အရပ်မျက်နှာကိုလည်းကောင်း၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာကိုလည်းကောင်း၊ အောက်အရပ်မျက်နှာကိုလည်းကောင်း။ အထက်အရပ်မျက်နှာကိုလည်းကောင်း ဤသို့အားဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား များစွာသော အရပ်ခြောက်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုး၏။ ထိုရှိခိုး၍နေသော အခါ၌ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ၊ ဂုဏ်တော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်အခါ၌ သင်းပိုင်ကို သပ္ပာယ်တော်မူ၍ သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံပြီးလျှင် သပိတ်ကိုဆောင်ယူတော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူခြင်းငှာ ကြွချီတော်မူ၏။ ထိုအခိုက်အတန့်၌ နံနက်စောစောကလျှင် အိပ်ရာမှထလတ်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှထွက်၍ စိုစွတ်သောအဝတ်ပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်လျက် စိုစွတ်သောဆံပင်ကို ဖြန့်ပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီလျက် အရှေ့အရပ်မျက်နှာ အစရှိသော အရပ်ခြောက်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးလျက်ရှိသော သိင်္ဂါလက အမည်ရှိသော သူကြွယ်သားကို ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူခြင်း၊ မြင်တော်မူခြင်းသည် ယခုကြွချီတော်မူဆဲ၊ ဝင်တော်မူဆဲအခါ၌သာလျှင် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၊ မြင်တော်မူသည်မဟုတ်။ စင်စစ်ဧကန် အမှန်အားဖြင့် နံနက်မိုးသောက် ထအခါ၌လည်း အာသယာ နုသယဉာဏ်တော်၊ ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိဉာဏ်တော်

တည်းဟူသော ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့် လောကသုံးပါးကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်
 မူလတ်သော် အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ
 တို့ကို ရှိခိုးဝပ်တွားလျက်နေသော ဤသိင်္ဂါလကမည်သော သူကြွယ်
 သားကိုမြင်၍ ယနေ့နံနက်အဖို့၌ ငါဘုရားသည် (သိင်္ဂါလက)မည်ဆန်း
 ဤကြမ်းတမ်းသော သူကြွယ်သားအား (ဂဟဋ္ဌ) ဖြစ်သူ လူတို့၏ဝိနည်း
 ဖြစ်သော (သိင်္ဂါလကသုန္ဒတ္တဓမ္မ)ကို ဟောကြားညွှန်ပြ သြဝါဒပေးအံ့။
 လူများအပေါင်း ထောင်သောင်းမက များပြားလှစွာသော ပရိသတ်တို့
 အား ဟောပြောလတ္တံ့သော ဝိနည်းတရားတော်သည် ကောင်းကျိုးဖွံ့ဖြိုး
 ရေအလျဉ်တိုးသကဲ့သို့ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤသိင်္ဂါလကမည်သော လူကြမ်း
 ယောက်ျား သူကြွယ်သားရှိရာအရပ်သို့ ငါဘုရားကိုယ်တိုင် ကြွချီအပ်၏
 ဟု ကြံစည်တွေးတော၊ စိတ်မနောနှင့်၊ နံနက်စောစောကလျှင် ထွက်ကြွ
 တော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံတော်မူခြင်း အလို့ငှာ ကြွချီတော်
 မူ၏။ ကြွချီတော်မူဆဲ၊ ဝင်တော်မူဆဲအခါ၌လည်း ထိုသိင်္ဂါလမည်သော
 သူ ကြွယ်သားကို မိုးသောက်ထသောအခါ မြင်တော်မူသည်နှင့် အတူသာ
 လျှင် မြင်တော်မူပြန်၏။ ထိုအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် (အဒ္ဒ သခေါ
 ဘဂဝါ)ဟူသော သဒ္ဒပဗန္ဓအစဉ်ကို ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်၏။

(သိင်္ဂါလကသတို့သားကို မြတ်စွာဘုရားမေးမြန်းပုံ)

ထိုသို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူပြီး၍ သိင်္ဂါလကအမည်ရှိသော
 သူကြွယ်သားကို မေးမြန်းတော်မူလတ္တံ့သော စကားတော်အတိုင်း မိန့်
 မြွက်တော်မူ၏။ သူကြွယ်သား သိင်္ဂါလက သင်လုလင်သည် အဘယ်
 ကိစ္စရှိ၍ နံနက်စောစောကထပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ထွက်လာခဲ့၍
 စိုစွတ်သော အဝတ်ပုဆိုး၊ စိုစွတ်သော ဆံပင်နှင့်တကွ လက်အုပ်ချီလျက်
 အရှေ့၊ တောင်၊ အနောက်၊ မြောက်၊ အောက်၊ အထက်အရပ်ခြောက်

မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးဘိသနည်းဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ (ဧတဒဝေါစ)ဟူသော ပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ထိုသိင်္ဂါလကမည်သော သူကြွယ်သားသည် မနီးမဝေးမြင်လောက်၊ ကြားလောက်သောနေရာ၌ ရပ်တန့်တည်ရှိသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားကိုမမြင်၊ မကြည့်၊ ထိုအခိုက်အတန့်၌ သိင်္ဂါလကမည်သော ထိုသူကြွယ်သားကို မြတ်စွာဘုရားသည် နေရောင်ခြည်တွေ့သဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်သော ကြီးစွာသော ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့ ခံတွင်းနှုတ်တော်ကိုဖွင့်၍ (ကိနုတွံဂဟပတိပုတ္တ)စသော စကားတော်ကို ကိုယ်တော်တိုင် စတင်မိန့်မြွက်တော်မူရ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏အဘသည် စုတေနီးလတ်သော် အမောင်ချစ်သား အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးလေလော့။ ဤသို့ လျှောက်ထားသည့် အတိုင်း မှာထားခဲ့ပါ၏ ဘုရားဟု မြတ်စွာဘုရားအား နားတော်လျှောက်၏။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အဘပြောကြား မှာထားခဲ့သော စကားကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ လိုက်နာလိုသည်ဖြစ်၍ နံနက်စောစောကလျှင် အိပ်ရာမှထလတ်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းမှ ထွက်ခွာ၍ စိုစွတ်သော အဝတ်ပုဆိုး ဆံပင်နှင့်တကွ လက်အုပ်ချီလျက် အရှေ့အရပ်အစရှိသော အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော အရပ်ခြောက်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးပါ၏ ဘုရားဟု နားတော်လျှောက်လတ်သည်ရှိသော် သိင်္ဂါလကလုလင်၊ အရိယာဖြစ်သော ငါဘုရား၏ ဆုံးမရာ ဆုံးမ ကြောင်းဖြစ်သော လူတို့ ဝိနည်းတရားတော်၌ ဤသို့ သင်လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ပကတိလူတို့ခေါ်ဝေါ်အပ်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိမခိုးအပ်၊ ရှိမခိုးသင့်၊ ရှိမခိုးထိုက်၊ ရှိမခိုးရကုန်ဟု ဟောကြားတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်သို့ပြုလုပ်မှသာလျှင် အရိယာဖြစ်သော ရှင်တော်ဘုရား၏ ဩဝါဒဖြစ်သော ဝိနည်းတရားတော်၌ ခြောက်ပါးသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးအပ်ပါသနည်း။ ဤအရာ၌ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်သို့

ပြုလုပ်မှသာလျှင်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသော (ယထာ ကထံပန ဘန္တေ) ဟူသော မာဂဘောသာပုဒ်ဖြင့် လျှောက်ကြားသော သိင်္ဂီလကလုလင်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ (န ခေါ် ဂဟပတိပုတ္တ အရိယဿ ဝိနယေ ဧဝံ ဆဒိသာနမသိတဗ္ဗာ) ဟူသော ထိုစကားတော်ကို ကြားနာရ၍သာလျှင် စိတ်အကြံဖြစ်သတတ်။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟုဆိုသော် ငါ၏အဘသည် (ဆဒိသာနမသိတဗ္ဗာ) ဟူ၍ အကြင် အရပ်မျက်နှာတို့ကို မှာကြားခဲ့ကုန်၏။ ထိုငါ့ရှိခိုးအပ်သော အရပ်တို့သည် အဘပြောကြားမှာထားခဲ့သော အရပ်တို့သည် စင်စစ်မဖြစ်ကုန် သတတ်။ အရိယာသာဝကသည် ရှိခိုးအပ်ကုန်သော တစ်ပါးကုန်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာတို့သည် လောက၌ ထင်ရှားစွာရှိသတတ်။ ယခု ဘုရားနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ငါသည်ကား အရိယာသာဝကသည် ရှိခိုးအပ်ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကိုသာလျှင် မေးမြန်းလျှောက်ထား၍ ရှိခိုးခြင်းပြုအံ့ဟု စိတ်အကြံဖြစ်၍ အရိယာသာဝကသည် ရှိခိုးအပ်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို မေးမြန်းလျှောက်ထားခြင်းအလို့ငှာ ယခင်ပြဆိုအပ်ပြီးသော (ယထာကထံပနဘန္တေ) အစရှိသော စကားဖြင့်လျှောက်ထား၏။ ယထာ၊ ဟူသောပုဒ်သည် နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်၍။ ကထံပန၊ ဟူသော ပုဒ်သည်သာ။ ပုစ္ဆာကို ပြသောပုဒ်တည်း။ ထို့ကြောင့် (အမေးငါးထွေ၊ အဖြေလေးပါး၊ ရှိသည်များ၊ ပိုင်းခြားသိအပ်၊ သတိချုပ်) ဟု နိယံသံ ပေါက်ဆရာတို့ စပ်ဆိုကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရား တောင်းပန်လျှောက်ထားပါ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်သို့သာ အခြင်းအရာအားဖြင့် အရိယာဖြစ်သော ရှင်တော်ဘုရား၏ သြဝါဒတည်းဟူသော ဝိနည်းတရားတော်၌ ခြောက်ပါးသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးအပ်ကုန်၏။ ထိုခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အကျွန်ုပ်အား တရားတော်မြတ်ကို ဟောကြားတော်

မူပါဟု နားတော်လျှောက်၏။ သိင်္ဂီလကလုလင် သင်သည် တောင်းပန် ရကား နားစေ့စေ့နာ ကောင်းမွန်တည်တံ့စွာ စိတ်နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုလော့။ ငါဘုရားဟောအံ့ဟု မိန့်တော်မူလတ်သော် အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီဟု လျှောက်ကြား၍ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို လိုက် နာမှတ်သား စိတ်နှလုံး၌ထားလေ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားသည် သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ္တန်ဓမ္မ၊ ဝိနယဒေသနာတော်ကို မိန့်မြွက် တော်မူ၏။ သူကြွယ်သားသိင်္ဂီလက အကြင်ကြောင့်လျှင် အရိယာ တို့၏ အဆုံးအမဩဝါဒကို နာခံလေ့ရှိသောသူအား လေးပါးကုန်သော ကံတို့ဖြင့် သတ္တဝါတို့သည် ပင်ပန်းကုန်၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် ထိုလေး ပါးကုန်သော ကံတို့သည် သတ္တဝါတို့ကို ပင်ပန်းစေအပ်၊ ပူပန်စေအပ်၊ နှိပ်စက်အပ်၊ ညစ်ညူးစေအပ်ကုန်၏။ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် ကမ္မကိလေသာမည်သော ကြမ်းတမ်းသောတရားတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်၏။ လေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပါပကမ္မအမည်ရသော ယုတ်မာ သော တရားတို့ကို မပြုအပ်။ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်း ခြောက်ပါးတို့ကိုလည်း မမှီဝဲအပ်၊ မပြုအပ်။ ထိုအရိယာတို့ အဆုံးအမ ဩဝါဒကို နာခံလေ့ရှိသောသူသည် ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းအတိုင်း တစ်ဆယ့်လေးပါးသော ယုတ်မာညစ်ကျူ မကောင်းမှုတို့ကို မပြုမကျင့်၊ မလိုက်စား သည်ဖြစ်၍ ခြောက်ပါးသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို ဖုံးလွှမ်း ကာကွယ်သောအားဖြင့် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြုသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန် လောက တမလွန်လောကနှစ်ပါးကို အောင်မြင်ထမြောက်ခြင်းအကျိုးငှာ ကျင့်ကြံအားထုတ်အပ်၏။

ဤသဘောအတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်သော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် အား ယခုလောကပစ္စုပ္ပန်ကိုယ်၌ ငါးပါးသောရန်သူတို့ မရှိကုန်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ယခုလောက ပစ္စုပ္ပန်

ကိုယ်ကိုလည်း တစ်ဆယ့်လေးပါးသောတရား၊ ဘမိဝတ္တရား စသည် တို့ဖြင့် အားထုတ်အပ်ပြီးစေအပ်သည် ဖြစ်၏။ သူတစ်ပါးစိတ်ကို ကောင်းသောအရာဖြင့် နှစ်သက်စေအပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပြီးစေ အပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ ပြီးစေအပ်ခြင်းဟူသည်လည်း ကျော်စောသတင်း ပျံ့နှံ့ခြင်းအသံဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၊ ယခုလောက ခန္ဓာပစ္စ ကာဒြပ်၌ သတ္တဝါတို့၏စိတ်ကို နှစ်သက်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း ရန် မရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းသည်လည်းကောင်းတည်းဟု ဆိုလို ၏။ တမလွန်လောက၊ သံသရာဘဝ၌လည်း ငါးပါးသောရန်သူတို့၏ အကျိုးအပြစ်တို့သည် မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တမလွန်လောက သံသရာဘဝကို ကောင်းကျိုးဖြင့် ပြီးစေအပ်သည်မည် ၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥပါဒိန္နက ကိုယ် ခန္ဓာ၏ ပျက်ခြင်း၊ ကုန်ဆုံးခြင်းကြောင့် သေသည်။ စုတိစိတ်ကျသည်မှ နောက်ဘဝကာလအထူး၌ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ လားရာဘဝ၊ နတ် ပြည်ဌာန၌ ဖြစ်ပွားလေ၏။ အရိယာသာဝကဖြစ်သော ကလျာဏ ပုထုဇဉ်နှင့် သောတာပန်သည် ဤအရာ၌ အလားတူ၏။ ဤသို့ မြတ်စွာ ဘုရားသည် အကျဉ်းအားဖြင့် မာတိကာအစဉ်ကို ဟောကြားပြီး၍ ယခု အခါ၌ ထိုမာတိကာအစဉ်ကိုပင်လျှင် အကျယ်တဝင့် ချဲ့ထွင်ဟောပြလို၍ ဟောပြလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည် (ကတမဿစတ္တာရောကမ္မကိလေ သာ) စသော သဒ္ဓပဗန္ဓအစဉ်ကို မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကလျာဏပုထုဇဉ်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လေးပါးကုန်သော ကမ္မ ကိလေသာတို့ကြောင့် သတ္တဝါတို့၏ ပင်ပန်းဆင်းရဲသော ကိလေသာ တို့ကို အဘယ်သို့ ပယ်အပ်ကုန်သနည်းဟု ကထေတုကမျတာအားဖြင့် ဖြေဆိုလို၍ မေးလတ်သည်ရှိသော် သူကြွယ်သား သိင်္ဂါလက သတ္တဝါ ဇီဝိတိန္ဒြေကို သတ်ခြင်းအစဉ်ကို ဖြတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥစ္စာရှင်၊

ပိုင်နက်ရှင်တို့သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးသော သူတစ်ထူး သိမ်းဆည်းထားသော ပစ္စည်းဥစ္စာကို နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးယူဝှက်ကဲ့ခြင်းတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ခိုးယူဝှက်ကဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နှစ်ကျိပ်တစ်ယောက်သော အဂမနိယအာရုံ၊ မေထုန်အကျင့်ယုတ်တို့၌ လွန်ကျူးကျော်နင်း၍ အတင်းအဓမ္မပြုကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ချို့ယွင်းဖောက်ပြန်၊ မမှန်သတင်းပြောဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကမ္မကိလေသာမည်ခြင်းကြောင့် ဤလေးပါးကုန်သော ကိလေသာတို့ကို အရိယာသာဝကသည် ပဟာတဗ္ဗဖြစ်၍ ပယ်အပ်ကုန်၏။ (ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာအရိယာနွယ်ဝင် သူတော်စင်တို့သည် တိုက်ရိုက် ဟောတော်မူအပ်သော ကမ္မကိလေသာလေးပါး ကြွင်းကျန်သော ကမ္မကိလေသာ သုံးပါး၊ လေးပါးတို့ကိုလည်း ပဟာတဗ္ဗဖြစ်၍ ပယ်ကြရမည်။ ထိုစုဏ္ဍိယစကား၊ မာဂဓအစဉ်များကို ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ၊ ဂုဏ်တော်အနန္တ၊ ပြည့်စုံလှသား၊ မြတ်ဘုရားသည် ဟောကြားပြီးပြီ။ ဤသို့မည်ငြား၊ မိန့်မှာထားသည်၊ စကားဝါကျ၊ စုဏ္ဍိယကို၊ သုဂတခေါ် မြတ်ဘုန်းမော်သည် ဟောတော်တစ်တန်၊ အပရံနောက်၊ ဧတံရောက်သား၊ ဂါထာများဖြင့်၊ ဘုရားမြတ်စွာတို့ဆရာသည် ဟောခါညွှန်ပြဂါထာတည်း။

(ကမ္မကိလေသာတို့ကို ဂါထာနှင့်ဟောပုံ)

(၁) ပါဏာတိပါတံ၊ အဒိန္နာဒါနံ မုသာဝါဒေါစဂုစ္စတိ၊ ပရဒါရဂမနဉ္ဇေဝ၊ နပ္ပသံသန္တိပဏ္ဍိတာတိ။ ။ ဂဟပတိပုတ္တ သူကြွယ်သား သိင်္ဂါလက ပါဏာတိပါတဉ္ဇ၊ သတ္တဝါဇိဝိတိန္ဒြေကို သတ်ခြင်း။ ဣရိယာပုတ်အစဉ်ကို ဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဒိန္နာဒါနဉ္ဇ၊ ဥစ္စာရှင်၊ ပိုင်နက်ရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်နှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် မပေးသော သူတစ်ပါးသိမ်းဆည်းထားသော ရွှေငွေရတနာကို နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော

ခိုးခြင်းတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ခိုးယူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မုသာဝါဒေါစ၊ မဟုတ်မတရား ဝါကြွားလှည့်စား၍ အမှားကိုအမှန်ပြောဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရဒါရဂမနဉ္စေဝ၊ သူတစ်ပါးမယားကို ကျူးလွန်စော်ကားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မကိလေသာတိ။ (ထည့်ပါ)။ ကမ္မကိလေသာဟူ၍ တထာဂတေန၊ (ကတ္တာထည့်ပါ) သင်တို့ဆရာငါဘုရားသည် ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံ ကမ္မကိလေသသမင်္ဂီ (ထည့်ပါ) ထိုကံ ကိလေသာနှင့် ခြံရံယှဉ်တွဲသောသူကို ပဏ္ဍိတာ၊ အရိယာနွယ်ဝင် သူတော်စင်တို့သည် နပ္ပသံသန္တိ၊ မချီးမွမ်းကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ (ထည့်ပါ) ဂါထာစကားဖြင့် ဟောကြားတော်မူပြန်၏။ ပါဏာတိပါတံ အဒိန္နာ ဒါနံ၊ ပရဒါရဂမနဉ္စေဝ၌ ပရဒါရဂမနံစ+ဧဝဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ၎င်းသုံးပုဒ်လုံးတို့ဖြင့် ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးကို တိုက်ရိုက်မုချပြသည်။ စသဒ္ဓါ၊ ဧဝ သဒ္ဓါတို့ဖြင့် ကျန်နှစ်ကျိပ်သော အဂမနိယဝတ္ထုကို ပြသည်။ မုသာဝါဒေါစဟူသောပုဒ်၌ မုသာဝါဒသဒ္ဓါဖြင့် မုသားဆိုခြင်းကို တိုက်ရိုက်မုချပြသည်။ စသဒ္ဓါဖြင့်ကား ကြွင်းကျန်သော ဝစီကံသုံးပါးကို ငင်၍ပြသည်ဟုဆိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ့်ချည်းမပျော်၊ သူ့ကိုခေါ်၊ မိန့်သော်သမုစ္စည်းဟု နိယံသံပေါက်ဆရာတို့ မိန့်ဆိုအပ်ကုန်၏။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ဂါထာလုံးဖြင့် ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး၊ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးကို ညွှန်ပြသည်မည်သောကြောင့် အာဇီဝဋ္ဌမက သီလစသည်ကို စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု ပြလိုရင်းဖြစ်သည်။

(သိင်္ဂါလကသတို့သားအား အဂတိတရားလေးပါးကို ဟောကြားပုံ)
 လေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ယုတ်မာကြမ်းတမ်းသော မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို အဘယ်သို့မပြုအပ်သနည်း။ အန္တပုထုဇဉ်သည် အာသာဆန္ဒ ပေမတဏှာ မကင်းပါသောကြောင့် စိတ်ရောက်

ကိုယ်ပါ ပြုလိုရာကိုသာပြုတတ်သော စိတ်သဘောရှိ၍ မပြုအပ်သော အမှုကိုပြုမိတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ အကြင်တစ်စုံတစ်ယောက်သော ယောက်ျားမိန်းမတို့၏ စိတ်သဘောသည် အချင်းချင်းဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စရှိခဲ့လျှင် ဤလူသည် ငါနှင့် သူလိုငါရ မြဲမြံလှ၍ ချစ်ခင်ကြသော အဆွေခင်ပွန်း ဟူ၍လည်းကောင်း။ အတူတကွ နေထိုင်စားသောက်ကြ သော သူငယ်ချင်းဟူ၍လည်းကောင်း။ မြင်ဖူးခါမျှ တွေ့ကြိမ်ကြသော တစ်ရွာ တစ်မြို့တည်းနေ မိတ်ဆွေတို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ အဆွေအမျိုး၊ အဘိုးအဘွား တော်စပ်သောသူများဟူ၍လည်းကောင်း။ လက်ဆောင် တံစိုး အမျိုးမျိုး ပေးကမ်းတတ်သောသူဟူ၍ လည်းကောင်း။ ချစ်မြတ် နိုးသောအားဖြင့် ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သောသူကို ဥစ္စာရှင်ပြုလုပ်တတ်၏။ ဤသူသည် ချစ်ခြင်းတဏှာမကင်းပါသောကြောင့် ကျော့ကွင်းအလား အကုသိုလ်တရားကို ပြုမှားလေ၏။ ဤသို့ပြုခြင်းသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်မှားသည်မည်၏။ တစ်ပါး။

တစ်စုံတစ်ယောက်သော ယောက်ျားမိန်းမတို့တွင် အကြင်သူသည် ဤသူသည်ကား ငါ၏ရန်သူတည်းဟူ၍လည်းကောင်း။ ရှေးအခါ ကာလ ငယ်ရွယ်စဉ်သမယကပင်လျှင် ကျိန်ဆဲခဲ့သော အတွင်းရန်ငြိုး တည်းဟူသော ပကတိ ဝေရ၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ မြင်လျှင် မြင်ချင်း မေတ္တာကင်း၍ အပြောအဆိုမရှင်းသော တခံဏေပွန်ကောဓ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပိုင်ရှင်ပိုင်စားဖြစ်ထိုက်သော ဥစ္စာရတနာ ရှင်ကို ဥစ္စာရှင်မဟုတ်ဟု ပြောဆိုတတ်၏။ ဤသူသည် အမျက်ဒေါသ၊ စိတ်ထန်ကြွသောကြောင့် မပြုအပ်သောအရာကို ပြုမှား၏။ ဤသို့ပြုခြင်း သည် ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်မှားသည်မည်၏။ တစ်ပါး၊ ပေါင်းနှစ် ပါး။

အကြင်သူသည်ကား ပညာနုနုနွေး အမြင်သေးသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်လည်းကောင်း။ တွေဝေမိန်းမော၊ မောဟဇော အလွန် မြောက်မြား
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား အထင်မှား
 သဖြင့် စိတ်ရှိတိုင်းပြောကြား၍ ဥစ္စာရှင်မဟုတ်ထိုက်သောသူကို ဥစ္စာ
 ရှင်ဟု ပြုလုပ်ပြောဆို၏။ ဤသူသည် မောဟမှောက်မှား၊ စိတ်လှည့်စား
 သောကြောင့် မတရားသောအမှုကို အပြုမှား၏။ ဤသို့ပြုခြင်းသည်
 မောဟဂတိသို့ လိုက်မှားသည်မည်၏။ တစ်ပါး၊ ပေါင်းသုံးပါး။

အကြင်သူသည်ကား မင်းစေလုလင်၊ မင်းနှင့် အကျွမ်းဝင်သော
 သူတည်းဟူ၍ လည်းကောင်း။ မညီမညွတ် စိတ်နှလုံးသွင်းမကောင်း
 သော အစိုးရမင်း ခိုးသူ စသောသူ အသက်မွေးမလုံလောက်သောသူ
 တစ်နည်းအားဖြင့် မညီမျှသော ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို ပြုလုပ်တတ်
 သော အစိုးရမင်း ကုန်းတိုက်တတ်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း။ နှလုံး
 ပိုက်ထား၍ ငါ၏ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးရာသော အကြောင်းကိုလည်း ပြုလုပ်
 ရာ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်၊ နှလုံးမသန့်သည်
 ဖြစ်၍ ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သော သူယုတ်မာကို ဥစ္စာရှင်ဟု ပြုလုပ်တတ်၏။
 ဤသို့ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း မကင်းသောကြောင့် မပြုသင့်သော
 တရားကို ပြုမှား၏။ ဤသို့ပြုခြင်းသည် ဘယာဂတိသို့ လိုက်မှားသည်
 မည်၏။ တစ်ပါး၊ ပေါင်းအဂတိတရားလေးပါး။

အရိယာ၏တပည့်သည်ကား အသက်၏ ကုန်ဆုံးပျက်စီးခြင်းသို့
 ရောက်ငြားသော်လည်း ဆန္ဒာဂတိအစရှိသော လေးပါးသော အရာဌာန
 တို့သို့ မလိုက်စား၊ မပြုလုပ်။ ထိုအကြောင်းလေးပါးတို့တွင် တစ်ခုခု
 ကိုမျှ မပြုခြင်းကြောင့် (ဣမေဟိ စတူဟိဌာနေဟိ ပါပကမ္မံ နကရောတိ)
 ဟူသော ဝါကျစကားစဉ်ကို ပါဠိတော်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ထို
 စုဏ္ဍိယစကား၊ မဂဓအစဉ်များကို ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ၊ ဂုဏ်တော်အနန္တ
 (လ)ဟောကာ ညွှန်ပြဂါထာတည်း။

(၂) ဆန္ဒာဒေါသာ ဘယာမောဟာ။ ယောဓမ္မံအတိ ဝတ္တတိ။ နိဟိယတိယသောတဿ။ ကာဠပက္ခေဝစန္ဒိမာ။ ။ ဂဟပတိပုတ္တ၊ သူကြွယ်သားသိင်္ဂါလက။ ယောဇနော၊ အကြင်လူသည်။ ဆန္ဒာဆန္ဒေန စ၊ စိတ်အလိုဆန္ဒ ရှိသမျှနှင့်တကွ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒေါသာဒေါသေနစ၊ ပကတိဝေရ၊ အမျက်ဒေါသ၊ တင်္ခဏုပ္ပန္နကောဓအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘယာဘယေနစ၊ စိုးရိမ်မကင်း။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ မောဟာမောဟေနစ၊ မိုက်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ မလိုက်စားအပ်သောတရားကို။ အတိဝတ္တတိ။ လွန်ကျူး၍ ကျင့်၏။ တဿ အဂတိဂါမိနော။ ထိုအဂတိလေးပါးသို့ လိုက်မှားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယသော၊ ကိတ္တိယသတည်းဟူသော တန်ခိုး သဘင်းကျော်စောခြင်း။ ပရိဝါရယသတည်းဟူသော အခြံအရံသည်။ ကာဠပက္ခေ၊ လကွယ်ပက္ခဋ္ဌိ။ စန္ဒိမာ၊ လမင်းသည်။ နိဟိယတိဣဝ၊ တစ်နေ့တခြား၊ ကွဲပြားဆုတ်ယုတ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းမသွေ၊ အခြေမလှ၊ တစ်စစအားဖြင့်။ နိဟိယတိ၊ တရွေ့ရွေ့နှင့်၊ တစ်နေ့တခြား၊ ပါးရှားဆုတ်ယုတ်ရလေ၏။ ။

(၃) ဆန္ဒာဒေါသာဘယာမောဟာ၊ ယော ဓမ္မံနာတိ ဝတ္တိတိ။ အာပူရတိယသောတဿ၊ ဇုဏှပက္ခေဝစန္ဒိမာတိ။ ။ ဂဟပတိ ပုတ္တ၊ သူကြွယ်သား သိင်္ဂါလက။ ယောဇနော၊ အကြင်လူသည်။ ဆန္ဒာ ဆန္ဒေနပေမေန၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒေါသာဒေါသေန၊ ရှေးအခါဦး ရန်တွေ့ဖူးသော၊ ပကတိဝေရ၊ မြင်လျှင်မြင်ချင်း ရန်စခင်းသော၊ တင်္ခဏုပ္ပန္နကောဓအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘယာဘယေန၊ ခွန်အားမမျှ၊ ကြောက်ရွံ့ရ၍၊ မလှမျက်နှာ၊ စိတ်မသာသောကြောင့်လည်းကောင်း။ မောဟာမောဟေန။ နှုန်းနှေးသောပညာ၊ မန္တတ္တာနှင့်။ မောမူဟတ္တာ။ လွန်စွာတွေဝေ။ ကြောင်းနှစ်ထွေကြောင့် လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ။

အဂတိလေးပါး၊ မလိုက်စားအပ်သော တရားကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ (န အတိဝတ္တတိ)လွန်ကျူး၍မကျင့်။ တဿ ဇနဿ၊ ထိုလူ၏။ ယသော၊ ကိတ္တိယသ ပရိဝါရယသတည်း ဟူသော နှစ်ပါးသောယသသည်။ ဇုဏှပက္ခေ၊ လဆန်းပက္ခဋ္ဌိ။ စန္ဒိမာ၊ လဝန်းသည်။ အာပူရတိဣဝ၊ တစ်နေ့တခြား ထင်ရှားပြည့်ဝသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းအလား မခြား အကူ။ အာပူရတိ၊ ပြည့်ဝထွန်းလင်းလေ၏။

ထိုအဂတိလေးပါး မလိုက်စားအပ်သောအရာသို့ လိုက်မှားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ကိတ္တိယသဟုဆိုအပ်သော တန်ခိုးသတင်း ကျော်စောခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ပရိဝါရယသဟု ဆိုအပ်သော အခြံအရံသည် လည်းကောင်း။ လက္ခယံပက္ခေ၊ အထွက်တစ်ရက်မှသည် လက္ခယံနေ့ တိုင်အောင်သော ကာလအတွင်း၌ လဝန်း၏အရောင်အလင်း တောက် ပခြင်းသည် တစ်နေ့တခြား ဆုတ်ယုတ်သွားသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူစွာ နှစ်ပါးသော ယသသတင်းပျံ့နှံ့ခြင်းတို့သည် အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၌ ပျံ့နှံ့ ဆုတ်ယုတ်လေ၏။ ထိုအဂတိ တရားလေးပါးသို့ မလိုက်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား နှစ်ပါးသောယသတို့သည် ထိုမှပြန်သောအားဖြင့် လဆန်း ပက္ခေ၊ ဆန်းတစ်ရက်မှသည် လပြည့်နေ့တိုင်အောင်သော ကာလအတွင်း ၌ လဝန်း၏အရောင်အလင်း တောက်ပထွန်းလင်းခြင်းသည် တစ်နေ့ တခြား နှလုံးကိုပွားစေသကဲ့သို့ ထိုနည်းမခြား နှစ်ပါးသော ယသတရား တို့သည် တိုးတက်ပွားများလေ၏။ ဂါထာနှစ်ရပ်အပြီးသတ်၏။ ပေါင်း ၃ ဂါထာ။

(စည်းစိမ်ဥစ္စာ မင်္ဂလာကျက်သရေတို့၏ ပျက်စီးခြင်းကိုပြဆိုပုံ)

ခြောက်ပါးကုန်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ ပျက်စီးခြင်းအကြောင်း တို့ကို အဘယ်သို့မမှီဝဲအပ်ပါသနည်း။ ။ သုရာငါးပါး။ မေရယ ငါးပါး

ဟုဆိုအပ်သော။ သူတော်ကောင်းတရား၌ လွန်စွာယစ်မှုးမေ့လျော့
စေတတ်သော။ သေအရက်သောက်စားခြင်း၌ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်း
သည်။ လက်ရှိရတနာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ နည်းပါးဆုတ်ယုတ်ပျက်စီး
ခြင်း၏အကြောင်း။ တစ်ပါး။

(သေ-အရက်ဖြစ်ခြင်းကို အကျဉ်းမျှပြဆိုပုံ။)

(ဤအရာ၌။ သုရာငါးပါးဟူသည်ကား။ မုန့်နှင့်ပြုထားသော
သေ။ မုန့်ညက်နှင့်ပြုလုပ်ထားသောသေ၊ ထမင်းနှင့်ပြုထားသောသေ၊
တဆေးထည့်၍ ပြုထားသောသေ။ တစ်နည်းအားဖြင့် မျိုးစေ့ထည့်၍
ပြုထားသောသေ။ သျှစ်သျှား။ သဖန်းခါးစသော အဆောက်အဦနှင့်
ယှဉ်သောသေ။ ဤသို့အားဖြင့် ငါးပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ။
မေရယဟူသည်ကား။ ကြာမြင့်စွာထုံအပ်။ စိမ်အပ်သော။ သစ်မည်စည်။
ထန်းအုန်းစသည်တို့၏ အပွင့်ရည်ဟုဆိုအပ်သော အရက်။ ကြာမြင့်စွာ
ထုံအပ်။ စိမ်အပ်သော။ ပိန္နဲ စသည်တို့၏ အသီးရည်ဟုဆိုအပ်သော
အရက်။ ကြာမြင့်စွာထုံအပ်။ စိမ်အပ်သော။ မရုရက်သီးဟုဆိုအပ်သော
အရက်။ ကြာမြင့်စွာ ထုံအပ်။ စိမ်အပ်သော။ တင်လဲရည်ဟုဆိုအပ်သော
အရက်။ ကြာမြင့်စွာ ထုံအပ်။ စိမ်အပ်သော။ သျှစ်သျှား။ ဖန်းခါး။ ငရုတ်၊
ပိတ်ချင်း။ ချင်း စသည်တို့၏ အရည်ဟုဆိုအပ်သော အဆောက်အဦနှင့်
ယှဉ်သော။ အရက်။ ဤသို့အားဖြင့် ငါးပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုအလုံးစုံသော သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးတို့တွင် တစ်ပါး
ပါးသည် ယစ်ခြင်းမှုးခြင်း၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏အစွမ်း
အားဖြင့် မဇ္ဇမည်၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်သောကြောင့် ပမာဒဋ္ဌာနမည်၏။ ဤပမာဒဋ္ဌာနဟူသော အမည်
သည် ရန်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်တိုက်တွန်းနှိုးဆော်

၍ ထိုယစ်စေတတ်သော သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးကို သောက်မျို၏။
ထိုစေတနာ၏ အမည်သည် မဇ္ဇမည်ပြန်၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌
မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ သုရာငါးပါး။ မေရယငါးပါး
သောက်မျိုခြင်းများကို အဖန်တလဲလဲယှဉ်ခြင်း၊ အားထုတ်ခြင်း အကြိမ်
ကြိမ်ပြုခြင်းတည်း။ ။ သုရာစမေရယဉ္စသုရာမေရယံဟု။ ဒွန်သမာ
သံပြု။ မဒတိတိ မဇ္ဇံဟု၊ ကတ္တုသာဓနပြု။ သုရာမေရယဉ္စတံ မဇ္ဇဉ္စာတိ
သုရာမေရယမဇ္ဇံ ဟု။ ကမ္မဓရည်းပြု။ ။ အနက်ကား။ ။ သုရာစ၊
သေရည်ငါးပါးလည်းကောင်း။ မေရယဉ္စ၊ အရက်ငါးမျိုးလည်းကောင်း။
သုရာမေရယံ၊ သေရည်ငါးပါး။ အရက်ငါးမျိုးတို့။ ။ မဒတိ၊ မူးယစ်
စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထို့ကြောင့် မဇ္ဇံ၊ မဇ္ဇမည်၏။ ။ သုရာမေရ
ယဉ္စ၊ သေရည်ငါးပါး၊ အရက်ငါးမျိုးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။
တံ၊ ထိုသေရည် ငါးပါး၊ အရက်ငါးမျိုးဟူသည်။ မဇ္ဇဉ္စ၊ ယစ်မူးစေတတ်
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော သတ္တိ
ကြောင့်။ သုရာမေ ရယမဇ္ဇံ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇမည်၏။ ယစ်စေတတ်သော
သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးကို အပဓာနအားဖြင့်။ ဤအရာ၌ရစေ။
ပမာဒဋ္ဌာနံဟူသော သဒ္ဓန္တရိတ်၊ အရိပ်နိမိတ်ကြောင့် ယစ်စေတတ်သော
သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးကို သောက်ခြင်း၊ မျိုခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော
ရန်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စေတနာဆိုးသည် ပဓာနအားဖြင့် ဤအရာ၌
ရ၏။ ။ သုရာမေရယ၊ မဇ္ဇံပမာဒဋ္ဌာနံ။ သုရာမေရယ၊ မဇ္ဇံပမာဒဋ္ဌာနံဟု
လုတ္တသမာသံပြု။ အနက်ကား။ ။ သုရာမေရယမဇ္ဇံ၊ ယစ်စေတတ်သော
သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးကို သောက်မျိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။
ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။
သုရာမေရယ မဇ္ဇံပမာဒ ဌာနံ၊ ယစ်စေတတ်သော သုရာငါးပါး၊ မေရယ
ငါးပါးကို သောက်မျိုခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့

ခြင်း၏ အကြောင်း။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာန သာအနုယောဂေါ။
 သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ နုယောဂေါ။ ဆဋ္ဌိတပျူရိတ်သမာသံပြု။
 ။ အနက်ကား။ ။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒ ဌာနဿ၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့စေတတ် ယစ်စေတတ်သော။ သုရာငါးပါး၊ မေရယ
 ငါးပါး၊ သောက်မျိုခြင်းများကို။ အနုယောဂေါ၊ အဖန်ဖန်ယှဉ်ခြင်း ပြုခြင်း
 တည်း။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ နုယောဂေါ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌
 မေ့လျော့စေတတ်၊ ယစ်စေတတ်သော သုရာ ငါးပါး၊ မေရယငါးပါးကို
 သောက်မျိုခြင်းများကို အတန်တန်ယှဉ်ခြင်း။ ပြုခြင်း။ အကျင့်ကြောင့်။
 ထိုယစ်စေတတ်သော။ သုရာငါးပါး။ မေရယ ငါးပါးကို သောက်မျိုခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းကို
 အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား လက်၌
 သိမ်းဆည်းရထားပြီးဖြစ်သော စည်းစိမ်ရတနာ၊ ဥစ္စာတို့သည်လည်း
 သေ၊ အရက်၊ ကဇော် စသည်ကို သောက်လို၍ မတရားသုံးစွဲသည်ကစ၍
 ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြား နည်းပါးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ။ မဖြစ်ကုန်
 သေးသော အပအဝေး၌ တည်ရှိကြကုန်သော စည်းစိမ်ရတနာရဖို့ရာ
 ဥစ္စာတို့သည်လည်းရမလိုလို မိုးတိမ်ပြိုသကဲ့သို့ ဤမှ ထိုမှပျောက်ပျက်
 ကြ၏။ ထို့ကြောင့် (ဘောဂါနံအပါယ မုခံ)ဟူသောစကားကို ဟောကြား
 တော်မူအပ်၏။ အချိန်အခါမဟုတ်သော အကာလညဉ့်အချိန်၌ ခရီး
 လမ်းမလမ်းလေးခွ စသည်တို့သို့ လှည့်လည်သွားလာခြင်း၌ အဖန်ဖန်ပြု
 ခြင်းသည် လက်ရှိရတနာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ နည်းပါး ဆုတ်ယုတ်
 ပျက်စီးခြင်းလည်း အကြောင်း တစ်ပါး။ ပေါင်းနှစ်ပါး။

ကခြင်းစသည်ကို ကြည့်ရှုနားစိုက်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ပွဲသဘင်
 ကျင်းပရာအရပ်သို့ သွားလာခြင်းသည် လက်ရှိရတနာစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့
 ၏ နည်းပါးဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းလည်း တစ်ပါး။

ပေါင်း ၃ ပါး။

ကြွေအန်ပဆစ်၊ လောင်းတမ်းကစားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မေ့လျော့ကြောင်းအကျင့်၌ အဖန်ဖန်ပြုခြင်းသည် လက်ရှိရတနာ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ နည်းပါးဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းလည်း တစ်ပါး။ ပေါင်း ၄ ပါး။

ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ဖက်စပ်ခြင်း၊ နည်းနိဿယခံခြင်းကို အဖန်ဖန်ပြုခြင်းသည် လက်ရှိရတနာစည်းစိမ် ဥစ္စာတို့၏ နည်းပါးဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းလည်း တစ်ပါး။ ပေါင်း ၅ ပါး။

ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်း၊ စိတ်ဖြင့် ဖင့်နွဲခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်၌ လွန်စွာ အားထုတ်သည်၏အဖြစ်သည် လက်ရှိရတနာစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ နည်းပါးဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းလည်း တစ်ပါး။ ပေါင်း ၆ ပါး။

ဤအတိုင်း ခြောက်ပါးကုန်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း အကြောင်းတို့၏ မာတိကာစကားစဉ်ကို ထားသောအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးသော မှတ်သားဖွယ်တို့ဖြင့် ခွဲခြမ်းဝေဖန်လိုသည်ဖြစ်၍ (ဆ ခေါ် မေ ဂဟပတိပုတ္တအာဒိနဝါ)စသော စကားကို ဟောတော်မူအပ်၏။

သူကြွယ်သား သိင်္ဂါလက သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးဟု ဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်းတရား၌ လွန်စွာယစ်မှုးစေတတ်၊ မေ့လျော့စေတတ်သော သေအရက်သောက်မျိုးခြင်းကို အဖန်ဖန်ပြုခြင်း၌ အပြစ်တို့သည် ဤဆိုလတ္တံ့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်မှရအပ်သော ယခုလောက ပစ္စက္ခ၌ဖြစ်ပွားလတ္တံ့။

တိုးပွားလတ္တံ့သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ ဆုံးရှုံးခြင်းတစ်ပါး။ တစ်နည်းအား
 ဖြင့် အသက်ရှည်ကြာ နှစ်နှစ်ရာအတွင်း စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ဆုံးရှုံးခြင်း
 တစ်ပါး။ (ဤ နောက်နည်းကား ဋီကာအလို) နှုတ်စကားဖြင့် ငြင်းခုံ
 ခိုက်ရန်များခြင်း၊ လက်ကိုဆွဲယမ်းမွေ့ခြင်း စသော အရက်သမားတို့၏
 ပြုကျင့်နည်းဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းလည်း တစ်ပါး။ ပေါင်း နှစ်ပါး။ ထိုထို
 မျက်စိနာ၊ နားကိုက်နာ စသည်တို့၏ဖြစ်ကြောင်းလည်း တစ်ပါး။
 ပေါင်းသုံးပါး။ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ လောကကြီး၌ ကြီးစွာသော အရှက်
 တကွဲအကျိုးနည်းဖြစ်ခြင်း၊ သံသရာလောက နောက်ဘဝ၌ ကြောက်မက်
 ဖွယ်သော ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြုံရခြင်းလည်း တစ်ပါး။ ပေါင်း
 လေးပါး။ သေကို သောက်မျိုတတ်သော အရက်သမားများသည်
 မြင်းမိုရ်တောင်မက ဂုဏ်ကြီးလှသော မိဘနှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ ၎င်း
 မှတစ်ပါး မြောက်မြားသော အသင်းသူအသင်းသား သူတော်ကောင်းများ
 ကိုလည်းကောင်း။ ရိုက်နှက်ခြင်းကိုလည်း ပြုကုန်၏။ မဆိုသင့် မပြော
 သင့်သောစကားကို ပြောဆိုကုန်၏။ မပြုသင့် မရွက်ဆောင်သင့်သော
 အမှုကိစ္စကို ရွက်ဆောင်ကုန်၏။ ထိုအကြောင်းများကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့
 လည်းကောင်း၊ ဒဏ်ပေးခံရခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ လက်ခြေစသည်ကို
 အဖြတ်ခံရခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ရောက်ကုန်လျက် မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့
 လောကကြီး၌လည်းကောင်း၊ သံသရာဘဝ၊ နောင်ကာလ၌လည်း
 ကောင်း၊ တန်ခိုးသတင်း ကျော်စောခြင်းမရှိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။
 ထို့ကြောင့် ထိုသေသောက်သော အရက်သမားတို့၏ သေအရက်သည်
 တန်ခိုးသတင်း ကျော်စောခြင်းမရှိသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်မည်၏။

အရှက်အကြောက်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်၊ အရှက်
 အကြောက်ကို ဖြစ်စေတတ်သောအမှုတို့ကို ဖွင့်လှစ်ပြဆိုလျက် လှည့်
 လည်ပြောဆိုတတ်သည်ဖြစ်၍ အရှက်အကြောက်ကင်းစေခြင်းလည်း